

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ. ਈ.ਟੀ.ਸੀ. NONE

ਬਨਾਮ NONE

ਬਾਬੂ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਆਦਿ.

ਫਰਵਰੀ 28, 1995

[ਕੇ. ਰਾਮਾਸਵਾਮੀ ਅਤੇ ਬੀ.ਐਲ. ਹੰਸਰੀਆ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ]

ਜ਼ਮੀਨ ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਐਕਟ, 1894—ਸੇਧ ਐਕਟ 68 ਦਾ 1984—ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਸੇਲੇਟੀਅਮ, ਵਿਆਜ ਅਤੇ ਵਾਧੂ ਰਕਮ—ਭੁਗਤਾਨ।

ਜ਼ਮੀਨ ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਐਕਟ, 1894 ਦੀ ਧਾਰਾ 4(1) ਅਧੀਨ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਰਾਜ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ 11.12.1974 ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵੱਡੇ ਪੈਮਾਨੇ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 11 ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਨੂੰ ਹਵਾਲੇ 'ਤੇ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ। ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵਧਾਇਆ। ਇਸ ਖਿਲਾਫ ਐਲ.ਪੀ.ਏ. ਅਤੇ ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ. ਵੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ।

ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਧਾਰਾਵਾਂ 151 ਅਤੇ 152 ਅਧੀਨ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 1984 ਦੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧੇ ਗਏ ਸੈਕਸ਼ਨ 23(1-ਏ), 23(2), ਅਤੇ 28 ਅਧੀਨ ਉਪਲਬਧ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਸੇਲੇਟੀਅਮ, ਵਿਆਜ ਅਤੇ ਵਾਧੂ ਰਕਮ ਦਾ ਲਾਭ ਦੇਣ ਲਈ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਾ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਰਾਜ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ।

ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ

ਫੈਸਲਾ : 1.1 ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਐਕਟ ਦੀ ਐਸ.54 ਅਧੀਨ ਹਵਾਲੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਐਸ.18 ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਧਾਏ ਗਏ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਖਿਲਾਫ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਐਕਟ ਦੀ ਐਸ.23(1) ਨੂੰ ਐਸ.26 ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਨਹੀਂ।

1.2 ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਾਫ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਸ.ਐਸ.151 ਅਤੇ 152 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ 1984 ਦੇ ਸੇਧ ਐਕਟ 68 ਅਧੀਨ ਵਾਧੂ ਲਾਭ ਦੇਣ ਜਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਲਈ।

2. ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ 15% ਸੇਲੇਟੀਅਮ ਅਤੇ 6% ਵਿਆਜ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਧਾਰਾ 23(1-ਏ) ਅਧੀਨ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਵਾਧੂ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 4(1) ਅਧੀਨ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੀ ਮਿਤੀ 11.12.1974 ਸੀ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦਾ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਮਿਤੀ 23.02.1978 ਸੀ।

ਇਸ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਨੂੰ 1984 ਦੇ ਐਕਟ 68 ਅਧੀਨ ਵਾਧੂ ਲਾਭਾਂ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਜਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦਾ।

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਸਤਿੰਦਰ ਬ੍ਰਾਰ ਸਿੰਘ, ਸੀ.ਏ. ਨੰਬਰ 160/78, ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 3287-95 ਦੇ 1995।

ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ 15.7.88 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਸੀ.ਐਮ. ਨੰਬਰ 199, 364C/86, 356, 375, 334-C/86 362 ਸੀਆਈ, 336, 335 ਸੀਆਈ/86 ਅਤੇ 196/ਸੀਆਈ ਦੇ 1986।

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਜੀ.ਕੇ. ਬਾਂਸਲ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਹੇਠ ਲਿਖਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ:

ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ

ਸ੍ਰੀ ਆਰ.ਬੀ. ਮਹਿਰੇਤਰਾ ਨੂੰ ਬੈਂਚ ਵਿੱਚ ਉਚਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਕਲਪਿਕ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜੇ ਗਏ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਨੋਟਿਸ ਵਾਪਸ ਆ ਗਏ ਹਨ। ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪੁਸ਼ਟੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈਆਂ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭੇਜੇ ਗਏ ਹਨ। ਉਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੇ।

ਜ਼ਮੀਨ ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਐਕਟ, 1894 (ਛੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ 'ਐਕਟ') ਦੀ ਧਾਰਾ 4(1) ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਰਾਜ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ 11.12.1974 ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ ਪਿੰਡ ਫੁੱਲਾਂਵਾਲ, ਤਹਿਸੀਲ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਵਿਆਪਕ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਧਿਗ੍ਰਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ। ਕਲੈਕਟਰ ਨੇ ਧਾਰਾ 11 ਅਧੀਨ ਆਪਣਾ ਇਨਾਮ 27.9.1976 ਨੂੰ ਤੈਅ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਪ੍ਰਤੀ ਏਕੜ 5,000 ਤੋਂ 26,720 ਰੁਪਏ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੀ। ਹਵਾਲੇ ਤੇ, 23.2.1978 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ, ਐਡ. ਡਿਸਟ. ਜੱਜ ਨੇ ਮੁਆਵਜ਼ਾ 7,000 ਤੋਂ 40,000 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਏਕੜ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵਧਾਇਆ। ਹੋਰ ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਇਕਲੋਤੇ ਜੱਜ ਨੇ ਮੁਆਵਜ਼ਾ 3.9.1980 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀ ਏਕੜ 40,000 ਤੋਂ 50,000 ਰੁਪਏ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਫਲੈਟ ਰੇਟ ਤੇ ਵਧਾਇਆ। ਐਲ.ਪੀ.ਏ. ਨੂੰ 27.4.1981 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੇਧ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋ ਗਈਆਂ। ਚੂੰਕਿ ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ. ਨੂੰ 5.9.1983 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 151 ਅਤੇ 152 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਤਾਂ ਜੋ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸੇਧ ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸੇਧੇ ਗਏ ਐਲ.ਏ. (ਸੇਧ) ਐਕਟ 68 ਦੇ 1984 ਅਧੀਨ ਉਪਲਬਧ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਸੇਲੇਟੀਅਮ, ਵਿਆਜ ਅਤੇ ਵਾਧੂ ਰਕਮ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ। ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ 15.7.1988 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ, ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ ਖਾਸ ਛੁੱਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।

ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 54 ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ 18 ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਧਾਈ ਗਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਖਿਲਾਫ, ਧਾਰਾ 23(1) ਨਾਲ ਧਾਰਾ 26 ਦੇ ਨਾਲ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਜਾਂ ਵਧਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਹੀ ਅਧਿਕਾਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਸਕੇ। ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਸਮੇਂ "ਇਲਾਵਾ" ਧਾਰਾ 23(1) ਅਧੀਨ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਨੂੰ, ਧਾਰਾ 23(1-ਏ) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 23(2) ਅਧੀਨ ਗਿਣਤੀ ਲਾਭਾਂ ਨਾਲ ਨਾਲ ਵਧਾਏ ਗਏ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਉੱਤੇ ਵਿਆਜ ਵੀ, ਜਿਸ ਰਕਮ ਬਾਰੇ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਖਿਆਲ ਹੈ ਕਿ "ਕਲੈਕਟਰ ਨੇ ਜੋ ਰਕਮ ਦਿੱਤੀ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ", ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਤਦ ਅਧਿਕਾਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਜਦ ਇਹ ਧਾਰਾ 23(1) ਅਧੀਨ ਉੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ।

ਇਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੀ.ਏ. ਨੰਬਰ 1607/78 ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਨਜ਼ਰੀਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਹੈ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਸਤਿੰਦਰ ਬੀਰ ਸਿੰਘ, ਜੋ ਕਿ 22.2.1995 ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸੇ ਅਨੁਪਾਤ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਉੱਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ 15% ਸੇਲੇਟੀਅਮ ਅਤੇ 6% ਵਿਆਜ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਧਾਰਾ 23(1-ਏ) ਅਧੀਨ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਅਤਿਰਿਕਤ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 4(1) ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ 11.12.1974 ਸੀ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇਨਾਮ ਵੀ 23.2.1978 ਦਾ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ

ਹਾਲਾਤਾਂ ਅਧੀਨ, ਐਲ.ਏ. ਸੋਧ ਐਕਟ 68 ਦਾ 1984 ਦਾ ਕੋਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਇਨਾਮ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਕਟ 68 ਦੇ 1984 ਦੇ ਸੋਧ ਅਧੀਨ ਅਤਿਰਿਕਤ ਲਾਭ ਦੇਣ ਜਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਲਈ ਧਾਰਾਵਾਂ 151 ਅਤੇ 152 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ।

ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਰੱਦ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਚੂੰਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਖਰਚੇ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ।

ਏ.ਜੀ.

ਅਪੀਲਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Vasu Gupta
Advocate